

Олександр ІРВАНЕЦЬ

Oleksandr IRVANEC'

ТРАВНЕВА БАЛАДА

BALLATA DI MAGGIO

Травень, а так, поміняє, холодно.
Так, поміняє, все навпаки.
А за вікном починається поле
І видно за полем село Бармаки.
В час, коли бідній душі одиноко,
А поряд дорога гурчить об'їзна,
Я плащ одягаю і йду на дорогу –
А може полегшає, хто його зна.
Дорога так само, як я, неприкаяна,
Дорога мене обтікає, мов каменя,
Байдужа, хоч губи собі прокуси.
Дорога мене приведе до лікарні –
В дощі рожевіють її корпуси.
В мене тут зараз ніхто не вмирає,
Так що й сумління знеболено спить.
В мене тут є санітарочка Рая,
В Раї для мене знайдеться спирт*.
Підем гуляти? Рая не проти.
Станем в садочку під деревце.
Віршів читати Рая не просить.
І дуже я вдячний Раї за це.
Рая сама говоритиме більше.
Каже: "Наравицця дуже міні
Американський письменник Селінджер".
Знаєш, – питає, – такого, чи ні?

È maggio, però, così, *capito*¹, fa freddo.
Così, *capito*, tutto al contrario.
E dietro la finestra comincia il campo
E dietro il campo si vede il paese di Barmaki.
E allora, quando la povera anima si sente così sola,
E accanto rimbomba la tangenziale,
Mi butto addosso il paletot e vo' per strada -
Forse starò meglio, chissà.
La strada smania, come me,
La strada mi gira intorno come intorno a un sasso,
Incurante, c'è da mordersi le labbra.
La strada mi porta all'ospedale –
Rosati edifici nella pioggia.
Ora non ho nessuno qui, che ci muoia,
E allora dorme, anestetizzata, la coscienza.
Qui ci conosco l'infermiera Raja.
Da Raja ci sarà sempre dell'alcol* per me.
Andiamo a fare un giro? Raja non dice di no.
Ci metteremo nel giardinetto sotto l'albero.
Raja non chiede di recitare poesie,
E di questo le sono molto grato.
Così parlerà di più Raja,
Dice: "Mi *aggrada un sacco*
Lo scrittore americano, fantastico, Selinger.
Lo conosci – chiede –, o forse no?"

¹ Indichiamo in corsivo alcune parole in russo (a volte anche scorretto), tipiche dell'uso quotidiano nei ceti poco colti (surżyk)

Я відповім (не те, що подумав).
Пахне мовчання, як шоколад.
Голдена Колфілда постать сутула
Ген у вікні однієї з палат.
Я відчуваю – підходжу до краю,
Вже й бісенята стрибають в очах.
Я обніму санітарочку Раю
Прямо в холодних і мокрих куцах!..
Далі вже слів не знаходиться в мові,
Тільки – що ми молоді і живі.
Буде як острів в зеленому морі
Плащ мій, простелений на траві.
Скоро вмирати я ще не збираюсь.
Я ще існую, бо я ще люблю
Милу мою санітарочку Раю
І мокру під нею вітчизну мою.
Але коли таки прийде по мене
Баба безноса з косою в руках,
Хай би росли такі темно-зелені,
Мокрі й холодні кущі в головах...

* Спирт нашатирний NH₄OH. [Прим.
автора].

(1989)

Io risponderò (ma non quello che penso).
Odore di silenzio, come cioccolato.
L'ombra un po' curva di Holden Caulfield
Eccola lì nella finestra di una corsia.
Lo sento, sto lì lì per lanciarmi,
I diavoletti già saltellano negli occhi.
Abbraccerò l'infermiera Raja
Proprio lì fra i cespugli freddi e bagnati!..
Poi non si trovan più parole,
Solo, che siamo giovani e vivi.
Sarà come un'isola nel mare verde,
Il paletot steso sull'erba.
Non penso di morire, ancora.
Ancora esisto, perché amo ancora
Mia cara infermierina Raja
E tu, sotto di lei, mia patria bagnata.
Eppure, quando via mi porterà
La vecchia senza naso con la falce nelle mani,
Vorrei che, scuri e verdi, crescessero,
Bagnati e freddi, quei cespugli sulla tomba.

* Alcool ammoniacale NH₄OH [Nota dell'Autore]

(1989)

*Traduzione di Mariana Prokopovych
Revisione di Giovanna Brogi²*

² Tratto da: *Visimdesiatnyky: antologija novoji ukrajinskoji poeziji*, a cura di Ihor Rymaruk, Edmonton, 1990.